

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อเติมเต็มลูกทั้งหมดด้วยสมบัติที่มีค่า ลูกเพียงแค่อำนาจทำตามการชี้แนะของพระเจ้า เพียรพยายามอย่างดีและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก อย่าได้พ่ายแพ้ต่อมายา
- คำถาม:** อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า คำสั่งสอนที่สูงส่งและคำสั่งสอนของมนุษย์?
- คำตอบ:** ด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า ลูกๆ จะกลับไปบ้านของลูกและจากนั้นลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงในโลกลใหม่ ด้วยการทำตามหนทางที่สูงส่งลูกจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเพราะลูกได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติเหล่านั้นจากพ่อในเวลานี้ อย่างไรก็ตามลูกยังคงลงมาเรื่อยๆ การกำหนดของมนุษย์ทำให้ลูกไม่มีความสุข ในการที่จะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าก่อนอื่นใดลูกต้องมีศรัทธาที่สมบูรณ์ในพ่อผู้สอนลูก

โอม ซานติ พ่อได้อธิบายถึงความหมายของ: นั่นคือดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ เมื่อลูกพูด “โอม ซานติ” ลูกดวงวิญญาณก็จดจำบ้านของลูก นั่นคือดวงวิญญาณเป็นตัวของความสงบ และแล้วเมื่อดวงวิญญาณได้รับอวยวะเขาก็เข้ามาสู่ “การพูด” ในตอนแรกอวยวะทั้งหลายมีขนาดเล็กจากนั้นอวยวะเหล่านั้นก็เติบโตขึ้น ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุดไม่มีตัวตน ท่านต้องการพาหนะเพื่อที่จะกลับมาสู่ “การพูด” เช่นที่ลูกดวงวิญญาณโดยดั้งเดิมเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบและเมื่อลูกลงมาที่นั่นลูกก็เข้ามาสู่ “การพูด” พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาสู่ “การพูด” เพื่อที่จะให้ความรู้แก่ลูก พ่อให้การแนะนำตัวท่านเองแก่ลูกและคำแนะนำของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง การศึกษานี้เป็นทางจิตวิญญาณในขณะที่การศึกษาอื่นทั้งหมดเป็นทางร่างกาย พวกเขาพิจารณาว่าตนเป็นร่างกาย ไม่มีใครในพวกเขาจะพูดว่า นั่นเป็นดวงวิญญาณกำลังฟังโดยผ่านหู เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านมาและอธิบายว่าท่านมาอย่างไร พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์เช่นเดียวกับลูก พ่อเข้ามาในผู้นี้ ไม่สามารถมีคำถามเกิดขึ้นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้นี้คือพาหนะของพ่อและเขาก็เรียกได้ว่าเป็นแม่เช่นกัน แม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดคือพรหมบุตรและดังนั้นผู้นี้คือแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุด นี่ไม่ใช่เรื่องของน้ำ นี่คือแม่น้ำที่สูงส่งที่สุด เป็นแม่น้ำของความรู้ที่ใหญ่ที่สุด ดังนั้นพ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณว่า: พ่อคือพ่อของลูก พ่อก็พูดเช่นเดียวกับที่ลูกพูด บทบาทของพ่ออยู่ในตอนสุดท้าย เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์พ่อต้องมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ใครทำให้ลักษมีและนารายณ์เป็นเช่นนั้น? ลูกไม่สามารถพูดว่าเป็นใครอื่นนอกจากพระเจ้า เพียงพ่อที่ไม่มีความยึดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านพูดว่า พ่อคือเมล็ดที่มีชีวิตของต้นไม้มนุษยโลก พ่อรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของต้นไม้ พ่อเป็นสัจจะและเป็นเมล็ดที่มีชีวิต ความรู้ทั้งหมดของต้นไม้โลกนี้บรรจุอยู่ในพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรโลกและละคร สิ่งนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ละครที่มีชีวิตจำกัดเหล่านั้นมีความยาวเพียง 2 ชั่วโมง ในขณะที่ที่ม้วนฟิล์มของละครนี้เป็นเวลา 5,000 ปี ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปอย่างไร เวลาจะลดลงเรื่อยๆ จาก 5,000 ปี ลูกรู้ว่าในตอนแรกลูกเคยเป็นเทพและจากนั้นลูกค่อยๆ เข้าไปสู่สภานุกรบ ความลับทั้งหมดเหล่านั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก ดังนั้นลูกควรจะต้องคิดถึงสิ่งเหล่านี้ต่อไป เมื่อเราลงมาในตอนต้นเพื่อเล่นบทบาทของเราเราเคยเป็นเทพและเราปกครองเป็นเวลา 1,250 ปี เวลาจึงผ่านไปอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนปี ไม่มีใครสามารถคิดถึงสิ่งใดที่มีอายุหลายแสนปีได้ ลูกๆ เข้าใจว่าลูกเคยเป็นเทพเหล่านั้นอย่างไร และปีแล้วปีเล่าได้ผ่านไปในขณะที่ลูกยังคงเล่นบทบาทของลูกอยู่และก็ปีแล้วที่ผ่านไปความสุขของลูกก็ลดลงเรื่อยๆ ทุกสิ่งผ่านสภาพสโตประธาน สโต ราโจ และตโม ทุกสิ่งกลับมาเก่าอย่างแน่นอน นี่คือการที่ไม่มีชีวิตจำกัด ให้สติปัญญาของลูกซึมซับทุกประเด็นเหล่านั้นอย่างดีมากแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น ไม่ใช่ทุกคนสามารถที่จะเป็นเช่นเดียวกันได้แน่นอนว่าพวกเขาจะต้องอธิบายในวิธีที่แตกต่างกันไป สิ่งที่ยากที่สุดในการอธิบายคือวงจร ละครและต้นไม้เป็นสองภาพหลัก สิ่งนั้นเรียกว่าต้นไม้กลปะ ไม่มีใครรู้วาระเวลาของวงจรเป็นเช่นไร มนุษย์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย คนหนึ่งอาจจะพูดสิ่งหนึ่งและอีกคนหนึ่งอาจจะพูดสิ่งอื่น เวลานั้นลูกเข้าใจความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายของมนุษย์และลูกก็เข้าใจแล้วถึงคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าผู้เดียวด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้าลูกก็จะไปยังโลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ลูกจะไม่สามารถกลับไปที่นี่ด้วยการทำตามการชี้แนะของคนอื่น แม้ว่าจะเป็นคำแนะนำของมนุษย์คำแนะนำที่สูงส่ง ในขณะที่ทำตามหนทางที่สูงส่งลูกก็ลงมาเพราะองศาของลูกลดลงเรื่อยๆ ลูกก็ลงมาด้วยเช่นกันในขณะที่ทำตามการหนทางที่ชั่วร้าย อย่างไรก็ตามมีความสุขในการทำตามคำแนะนำที่สูงส่งในขณะที่มีความสุขในการทำตามคำแนะนำของมนุษย์

พอได้ให้คำแนะนำสั่งสอนที่สูงส่งแก่ลูกในเวลานี้เหตุนี้เองลูกจึงคงอยู่อย่างมีความสุข พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาที่นี้จากที่ห่างไกล ผู้คนไปต่างประเทศเพื่อที่จะหารายได้ เมื่อพวกเขาสะสมเงินมากมายแล้วพวกเขาก็กลับมา พ่อพูดว่า พ่อได้นำสมบัติที่มีค่ามากมายมาให้แก่ลูกเพราะพ่อรู้ว่าพ่อได้ให้ความมั่งคั่งมากมายแก่ลูกและลูกก็สูญเสียสิ่งนั้นไปทั้งหมด พ่อเพียงแค่บอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก ผู้ที่สูญเสียทรัพย์สินสมบัติในทางปฏิบัติ ลูกจดจำสิ่งต่างๆ ของ 5,000 ปี ใช่ไหม? ลูกพูดว่า ใช่ บาบารเราพบท่านเมื่อ 5,000 ปี ที่แล้วและท่านได้ให้มรดกแก่เรา เวลานี้ลูกตระหนักว่าลูกเคยประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน บาบารเราเคยประกาศสิทธิในมรดกแห่งอำนาจในการปกครองโลกใหม่ของเรามาจากท่าน โอเค ดังนั้นจงเพียรพยายามอีกครั้ง อย่าได้พูดว่า บาบาร วิญญาณปีศาจร้ายของมายาทำให้ฉันพ่ายแพ้ เป็นเพียงเมื่อหลังจากกลับมาฉันนึกเป็นร่างที่ลูกพ่ายแพ้มายา ลูกกลายเป็นผู้ที่ละโมภหรือลูกรับสินบน สถานการณ์ที่สิ้นหวังก็เป็นเรื่องที่แตกต่างกันไป บาบารรู้ดีว่า โดยที่ไม่ละโมภลูกก็ไม่สามารถทำให้กระเพาะของลูกเต็มอิ่มได้ นั่นไม่เป็นไร ลูกต้องรับประทานแต่ลูกต้องไม่ติดกับในสิ่งนั้น มิฉะนั้นก็จะเป็นลูกที่จะต้องประสบกับความทุกข์ ลูกได้รับเงินและมีความสุข แต่ถ้าลูกถูกตำรวจจับลูกก็ต้องเข้าคุก อย่าได้ทำการกระทำเช่นนั้น: พ่อจะไม่รับผิดชอบต่อลูก เมื่อใครบางคนประกอบอาชญากรรมพวกเขาก็ต้องเข้าคุก ที่นั่นไม่มีคุก ฯลฯ ดังนั้นตามแผนของละคร ลูกจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิดเช่นที่ลูกเคยได้รับในวงจรก่อนหน้านี้ อาณาจักรทั้งหมดกำลังมีการก่อตั้งขึ้น มีทั้งปวงประชาที่มั่งคั่งและปวงประชาที่ยากจนแต่ไม่มีความสุขเลย พ่อรับประกันในสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเหมือนกันได้ ทุกประเภทมีความจำเป็นในอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อให้อำนาจในการปกครองโลกแก่ลูกอย่างไรและต่อมาลูกลงมาอย่างไร ลูกจดจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ลูกจดจำการศึกษาของลูกที่โรงเรียนใช่ไหม? ที่นั่นเช่นกันพ่อเตือนลูกว่าไม่มีใครอื่นในทั้งโลกที่สามารถสอนการศึกษาการจิตวิญญาณแก่ลูกได้ มีการกล่าวถึง “มานมานาบาฟ!” ในกิตติด้วยเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่ยิ่งใหญ่ มนตราที่ฝึกฝนจิตใจให้มีระเบียบ เป็นมนตราที่สามารถทำให้ลูกเอาชนะมายาได้ ผู้ที่เอาชนะมายาคือผู้ที่เอาชนะทั้งโลกได้ เป็นกิเลสทั้ง 5 ที่เรียกว่ามายา ภาพของราวันนั้นชัดเจนอย่างมาก มีกิเลสทั้ง 5 ในผู้หญิงและกิเลสทั้ง 5 ในผู้ชาย ด้วยกิเลสเหล่านี้ที่ลูกกลายเป็นเหมือนลา เหตุนี้เองจึงมีการแสดงหัวลาบนหัวของราวัน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าโดยที่ไม่มีความรู้ลูกก็เป็นเช่นนั้นด้วย พ่อหนึ่งที่นี่และสอนลูกในวิธีที่สนุกสนานมาก ท่านคือครูสูงสุด อะไรก็ตามที่เราเรียนจากท่านเราก็จะบอกผู้อื่นต่อไป ประการแรกลูกต้องทำให้พวกเขามีศรัทธาในผู้เดียวที่กำลังสอนลูก บอกพวกเขาว่า: พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่เรา ดังนั้นเวลานี้ ไม่ว่าคุณเชื่อหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับคุณ ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เป็นด้วยการทำตามศรัทธาที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง ดังนั้นลูกต้องการโลกใหม่ที่สูงส่งเช่นกันอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในโลกของชยะ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ที่นั่นในสวรรค์ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ผู้คนที่นี่ไม่มีความสุขอย่างมากในนรก ลูกสามารถเรียกสิ่งนี้ว่านรกหรือแม่น้ำแห่งยาพิษ โลกเก่านี้สกปรก เวลานี้ลูกสามารถรู้สึกถึงความแตกต่างระหว่างยุคทองซึ่งเป็นสวรรค์และยุคเหล็กซึ่งเป็นนรก สวรรค์เรียกว่าสิ่งมหัศจรรย์ของโลก ยุคเงินไม่สามารถเรียกเช่นนั้นได้ บางคนมีความสุขอย่างมากที่อาศัยอยู่ในโลกที่สกปรกนี้ แมลงที่ส่งเสียงนั้นก็ส่งเสียงรอบๆแมลงที่สกปรกและทำให้พวกเขากลายเป็นเช่นเดียวกับตนเอง ลูกเคยนอนอยู่ในชยะเช่นกัน พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากแมลงนั้นคือจากศูทรเป็นบราห์มิน ด้วยการส่งเสียงของความรู้นี้แก่ลูก เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีมงกุฎสองชั้นและดังนั้นลูกควรมีความสุขอย่างมาก ลูกควรที่จะเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้คำอธิบายที่ง่ายดายนี้แก่ลูก บาบารอธิบายสัจจะที่สัมผัสหัวใจของลูก ในเวลานี้ทุกคนติดกับอยู่ในปลักของมายา มีการแสดงออกภายนอกมากมาย บาบารอธิบายว่า พ่อมาและช่วยเหลือลูกให้พ้นภัยจากปลักนั้นและพาลูกไปสู่สวรรค์ ลูกเคยได้ยินชื่อ “สวรรค์” สวรรค์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ มีแต่เพียงรูปภาพเท่านั้น ผู้เป็นนายแห่งสวรรค์มั่งคั่งอย่างมาก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาแม้ว่าลูกจะไปวัดทุกวันแต่ลูกไม่มีความรู้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปดั้งเดิมคงอยู่ในบาร์ด ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่เป็นอาณาจักรของพวกเขา แทนที่จะเรียกว่าศาสนาเทพพวกเขากลับเรียกว่าศาสนาฮินดู ในตอนเริ่มต้น ประธานของฮินดูมหาสภาได้มา เขาพูดว่า เรามีกิเลสและชั่วร้าย เราจะเรียกตนเองว่าเทพได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่า โอเค เข้ามาและเราจะอธิบายให้ท่านฟังว่าศาสนาเทพกำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เราจะทำให้ท่านกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ขอให้นั่งลงและเรียนรู้ เขาพูดว่า: ดาต้าจี นั่นไม่มีเวลา เขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไรถ้าเขาไม่มีเวลา? นี่คือการศึกษาล่าเรียน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของชายผู้สูงอายุสังสารนั้น เขาได้ตายไปแล้ว! ไม่แม้แต่จะกล่าวได้ว่าเขาจะกลายเป็นปวงประชา ไม่เลย! เขาเพียงแค่มาเพราะได้ยินว่ามีการให้ความรู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้ อย่างไรก็ตามเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ เขาจะมาในศาสนาฮินดูอีกครั้ง ลูกๆ เข้าใจว่ามายามีพลังมาก เธอทำให้ลูกทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง หากลูกทำบาปประเภทใดลูกต้องบอกพ่อด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ บาปต่างๆ ยังคงเกิดขึ้นในโลกแห่งราวัน พวกเขาพูดว่า เราเป็นคนบาปมาหลายชาติเกิดใครพูดสิ่งนี้? ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้เบื้องหน้าพ่อหรือรูปปั้นของเหล่าเทพ เวลานี้ลูกรู้สึกว่าคุณเป็นคนบาปมาหลายชาติเกิดอย่างแท้จริง ลูกได้ทำบาปอย่างแน่นอนในอาณาจักรของราวัน ลูกไม่สามารถพูดถึงบาปของหลายชาติเกิดของลูกแต่ลูก

สามารถพูดถึงบาปของลูกในชาติเกิดนี้ได้ ด้วยการบอกบาปลูกจะกลับมาเบาสบาย ลูกต้องบอกสัลยแพทย์เกี่ยวกับความเจ็บป่วยของลูก ที่ลูกดีผู้นั้นผู้นี้หรือลูกขโมยบางสิ่ง ลูกไม่ละอายที่จะบอกสิ่งเหล่านี้แต่ลูกละอายที่จะบอกเกี่ยวกับตัณหาราคะ ถ้าลูกอายที่จะพูดกับสัลยแพทย์ความเจ็บป่วยของลูกจะถูกขจัดไปได้อย่างไร? สำนักของลูกจะกีดกร่อนลูกต่อไปและลูกจะไม่สามารถจดจำพอได้ ด้วยการบอกความจริงแก่ท่าน ลูกจะสามารถจดจำท่านได้ พอพูดว่า พอซึ่งเป็นสัลยแพทย์ให้ยาแก่ลูกมากจนกระทั่งลูกจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์เสมอ ด้วยการบอกสัลยแพทย์ลูกจะกลับมาเบาสบาย บางคนก็คิดที่จะเริ่มเขียนจดหมายว่า: บาบา ลูกได้ทำบาปมาเป็นเวลาหลายชาติเกิด ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปในโลกของดวงวิญญาณบาป เวลานี้พอพูดว่า ลูกๆ ลูกต้องไม่ให้และรับกับดวงวิญญาณบาปอีกต่อไป สัตกुरुที่แท้จริงคือพ่อผู้ที่มีภาพลักษณ์อมตะท่านไม่เคยเข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ผู้คนเหล่านั้นตั้งชื่อปลั่งกันนั้นว่า “ปลั่งก้อมตะ” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่านี่คือปลั่งก้อมตะของดวงวิญญาณ อยู่ที่นี้ (ตรงหน้าผาก) รู้สึกว่าลูกต้อง มีการแต้มติลักตรงนี้ด้วยเช่นกัน ดังเดิมแล้วมีการแต้มติลักเป็นจุดเล็กๆ เวลานี้ลูกต้องแต้มติลักแก่ตนเอง ลูกต้องจดจำพอต่อไป ผู้ที่ทำงานรับใช้มากมายจะกลายเป็นจักรพรรดิที่ยิ่งใหญ่ ลูกไม่จำเป็นต้องศึกษาการศึกษาใดๆ ของโลกเก่าในโลกใหม่ ดังนั้นลูกต้องใส่ใจต่อการศึกษาที่สูงส่งเช่นนั้น แม้ในขณะที่นั่งอยู่ที่นี้ลูกบางคนก็รักษาโยคะของสติปัญญาของลูกได้ดีมาก ในขณะที่คนอื่นก็ปล่อยให้โยคะของสติปัญญาของพวกเขาเร่ร่อนไปทั่ว บางคนเขียนว่าพวกเขามีโยคะเป็นเวลา 10 นาทีและบางคนเป็นเวลา 15 นาที ผู้ที่ซาร์ทของพวกเขาคิดจะมีความซาบซึ้งว่าเขาได้อยู่ในการจดจำระลึกถึงบาปเป็นเวลานานเท่านี้ ไม่มีใครสามารถเขียนว่าเขามีโยคะเป็นเวลานานมากกว่า 15 นาที สติปัญญานั้นก็เร่ร่อนไปที่นี้และที่นั่น หากทุกคนมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอพวกเขาทั้งหมดจะได้รับสภาพที่เหนือบ่วงกรรมของพวกเขา พ่ออธิบายหลายประเด็นที่หวานชื่นและน่ารักมากมายแก่ลูก ไม่มีกูรูอื่นใดที่สอนในวิธีนี้ จะไม่ใช่เพียงคนเดียวที่เรียนรู้จากกูรู นับพันคนจะเรียนรู้จากกูรูหนึ่งคน ลูกเรียนรู้อย่างมากมายจากสัตกुरु นี่คือนันทราที่จะควบคุมมายา ก็เลสทั้งห้านี้เรียกว่ามายา ความมั่งคั่งเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง ลูกจะพูดว่าลักษมีและนารายณ์มีความมั่งคั่งมากมาย ลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นแม่และพ่อ อติเทพและอติเทวีเรียกว่าเป็นพ่อของโลกและแม่ของโลก พวกเขา(ลักษมีและนารายณ์) ไม่ได้ถูกเรียกว่าสิ่งนี้ พวกเขาเป็นนายแห่งสวรรค์ เรากลับมามั่งคั่งอย่างมากด้วยการรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ผู้คนไปที่อัมบาด้วยความปรารถนามากมาย ในขณะที่พวกเขาไปที่ลักษมีเพื่อความมั่งคั่งเท่านั้นไม่ใช่เพื่อสิ่งอื่นใด ดังนั้นใครที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้รับสิ่งใดจากอัมบาและพวกเขาได้รับอะไรจากลักษมี พวกเขาเพียงแต่ร้องขอความมั่งคั่งจากลักษมีเท่านั้น ลูกได้รับทุกสิ่งจากอัมบา อัมบามีชื่อเสียงมากกว่า เพราะผู้เป็นแม่ต้องอดทนต่อความทุกข์อย่างมาก ดังนั้นผู้เป็นแม่จึงมีชื่อเสียงมากกว่า อัจชะ พ่อยังคงพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ จดจำวงจร และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทำให้ผู้คนมากมายเป็นเช่นเดียวกับตัวลูกเอง ลูกคือนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกกลายเป็นผู้ที่อยู่ในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน เวลานี้ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์เดียวกัน นี่คือการที่แท้จริงของการเป็นนารายณ์จากคนธรรมดา อัจชะ

ถึง ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าซ่อนความเจ็บป่วยของลูกจากสัลยแพทย์ ทำให้ตนเองปลอดภัยจากวิญญาณปีศาจร้ายของมายา ลูกต้องทำงานรับใช้อย่างแน่นอนเพื่อแต้มติลักของอำนาจในการปกครองให้กับตนเอง
2. กลับมามั่งคั่งด้วยการเติมเต็มตนเองด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เวลานี้อย่าได้มีการให้และรับกับดวงวิญญาณบาป มีความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึงโดยการศึกษาและสอนบทเรียนของกิตะ

บทเรียนแรกของความรู้เกี่ยวกับกิตะคือ: กลายเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง และบทเรียนสุดท้ายคือ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวแห่งการจดจำระลึกถึง บทเรียนแรกคือวิธีการและบทเรียนสุดท้ายเป็นผลลัพธ์ของวิธีการ ดังนั้นในทุกช่วงเวลาก่อนอื่นใดจงศึกษาบทเรียนเหล่านี้ด้วยตัวลูกเอง แล้วจึงสอนบทเรียนนี้แก่ผู้อื่น มีการกระทำที่สูงส่งเช่นนั้นที่เมื่อเห็นลูกแสดงการกระทำที่สูงส่ง ดวง

วิญญูณทั้งหมดจะกระทำการที่สูงส่งและสามารถทำให้เส้นโซคของพวกเขาสูงส่ง
คติพจน์: คงอยู่อย่างหลอมรวมในความรักของพระเจ้าและลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานหนัก

*** โอม ชานติ ***